

UN NIN QUALSEVOL A UNA ESCOLA QUALSEVOL

C.P. Joan Mas (Pollença)

- Nens, a classe! -diu la mestra.

Els nens de quatre anys saben el que això vol dir: entrar un darrera l'altre; però n'hi ha un que sembla que no ho sap i enmig del pati es belluga, corr de cap a cap; la mestra, n'Antònia, l'agafa per la mà i en Xisco, bocabadat, no sap on va. Ah! A la classe, sent ell.

Mentre els altres companys dibuixen, en Xisco empra el llapis per experimentar la gravetat, un cop i un altre.

- Serveix el llapis només per fer soroll? -li pregunta la mestra... en Xisco es cruix.

Un company reparteix els fulls de paper. "I ara que faig amb això? Ostres! I vola!"

És hora d'arreglar, sona el timbre. Ho sent? Ho entén? Tots els nins agafen la maleta i diuen "adéu!" a la mestra. En Xisco se'n va sense maleta i somriu.

- Eh, Xisco! I la maleta? Té, la maleta.

Ell, sense resposta, pren escales avall.

... passats alguns fulls del calendari, ja demana: "quin color és aquest?" També, sap manar: "Maria, calla" -diu a una companya. Fa plans: "ara a jugar amb això". En Tomeu telefona, ell el mira i l'escolta.

- Que vols telefonar, Xisco? -intervé la mestra.

- Sí -contesta i comença la seva conversa per telèfon.

- Saps on és la casa dels

ossets? -li demana la mestra. En Xisco no en fa cas, però a poc a poc es comença a interessar per aquest racó i sentim: "U papà aquí... la mamà meva aquí... ala, fer pipí... tu, a dormir". Agafa un paper i tapa l'osset més petit i s'obr la porta al món simbòlic.

Agafa un camió i diu: "roda, és rodona". La mestra aprofita la situació i comenta: "tu ja en saps fer de rodones! Eh?"

"Ah! El timbre... me'n vaig al pati". Surt amb els seus companys. Coneix l'escola i se situa a l'espai. I en el temps?

Ara en Xisco té cinc anys, interactua amb els nins i adults, comparteix espais i experiències, continua ampliant les seves

sensacions, les percepcions i les representacions. El llenguatge de l'escola ja no li és tan estrany, s'organitza més bé a l'espai i ja pot predir el que farem després. La seva vida comença a tenir uns ritmes que no només són biològics. Tot això ens duu a reflexionar sobre els processos de desenvolupament de les diferents capacitats i si aquestes tendran l'oportunitat d'ampliar-se i de ser útils perquè pugui continuar essent un nin qualsevol a una escola qualsevol.

*F. Llobera Llompart
A. Serra Cerdà
M.A. Serra Tugores
M. Cànaves Nadal*

